

געמיינזאמע דעקלאַראַציע

פֿון די פרעמיער-מיניסטערן פֿון מדינת ישראל
און דער פוילישער רעפובליק.

1. אין די לעצטע דרייסיק יאָר באַזירן זיך די באַציונגען צווישן אונדזערע מדינות און געזעלשאַפֿטן אויף טיפֿן צוטרוי און פֿאַרשטענדעניש. פוילן און ישראל זענען שוין זינט לאַנגע יאָרן געטרייע פריינד און שותפים. די צוזאַמענאַרבעט צווישן זיי גייט אָן אויף דער אינטערנאַציאָנעלער אַרענע, ווי אויך אין וואָס ס'איז שייך די טעמאַטיק פֿון אַפצוהיטן דעם חורבנס זיכרון און זיין פֿאַרשונג. די דאָזיקע מיטאַרבעט ווערט געפֿירט אין גייסט פֿון קעגנזייטיקן כבוד צו דער היסטאָרישער אידענטיטעט און סענסיטיווקייט, אויך וואָס שייך די טראַגישסטע תקופֿות פֿון אונדזער געשיכטע.
2. נאָך דעם געשפרעך צווישן די פרעמיער-מיניסטערן בנימין נתניהו און מאַטעאָש מאַריוויצקי, באַגריסט ישראל דעם באַשלוס פֿון דער פוילישער רעגירונג איינצושטעלן אַן אַפֿיציעלע פוילישע מאַנשאַפֿט צו פֿירן דעם דיאַלאָג מיט ישראלדיקע שותפים, וואס שייך די היסטאָרישע געשעענישן פֿאַרבונדענע מיטן חורבן. ניטאָ קיין ספֿק, אַז דער חורבן איז געווען אַן אומפרעצעדענטלעכער פֿאַרברעכן פֿון נאַצי-דייטשלאַנד קעגן דעם ייִדישן פֿאָלק און קעגן אַלע ייִדן פֿון פוילישן אָפּשטאַם. פוילן האָט פֿון תמיד אָן פֿאַרשטאַנען די חשיבות פֿון חורבן, וואָס איז די סאַמע טראַגישע געשעעניש אין דער ייִדישער געשיכטע.
3. מיר גלויבן, אַז עס איז פֿאַראַן אַ געמיינזאמע אחריות צו דערמעגלעכן אַ פֿרייע פֿאַרשונג, פֿאַרזעצן די פֿאַרשטענדעניש און אָפּהיטן דעם זיכרון פֿון חורבן. מיר זענען שטענדיק מספּים געווען, אַז די באַגריפֿן "פוילישע קאָנצענטראַציע לאַגערס", "פוילישע טויט-לאַגערס" זענען אַבסאָלוט נישט ריכטיק, און פֿאַרמינערן דייטשלאַנדס אחריות פֿאַרן אויפֿשטעלן די דאָזיקע לאַגערס. אין פֿאַרלוף פֿון דער מלחמה האָט די פוילישע רעגירונג אין גלות געפרוווט אָפּצושטעלן די נאַצישע טאַטן ווען זי האָט איבערגעגעבן די אַלירטע כוחות פֿון מערבֿ אינפֿאַרמאַציעס וועגן דעם סיסטעמאַטישן אויסראַטונג פֿון פוילישן ייִדנטום. מיר אָנערקענען און טאַדלען יעדן פֿאַל פֿון אכזריות, וואָס איז אין פֿאַרלוף פֿון דעם צווייטן וועלטקריג אויסגעפֿירט געוואָרן דורך פוילישע בירגער קעגן ייִדן. מיר דערמאָנען מיט שטאַלץ די העלדישקייט פֿון אַ סך פוילישע בירגער, בֿפֿרט די חסידי אומות העולם, וואָס האָבן איינגעשטעלט זייער לעבן כדי ראַטעווען ייִדן.
4. מיר זענען נישט מספּים מיטן באַשולדיקן פוילן אָדער דעם פוילישן פֿאָלק אין פֿאַרברעכנס וואָס זענען איינגעלעך אויסגעפֿירט געוואָרן דורך די נאַציס און זייערע מיטהעלפֿערס אין די פֿאַרשיידענע לענדער. צום באַדויערן דער ריינער אמת איז, אַז געוויסע מענטשן, אָן קיין שייכות צו זייער אָפּשטאַם, רעליגיע אָדער גלויבן, האָבן אַרויסגעוויזן זייערע סאַמע פֿינצטערע פרצופֿים. מיר שאַצן דעם פֿאַקט וואָס מיטגלידער פֿון פוילישן אונטערגרונט, אונטער דעם אויפֿזיכט פֿון דער פוילישער רעגירונג אין גלות, האָבן געשאַפֿן אַן אַפֿאַראַט פֿון סיסטעמאַטישער הילף און שטיצע פֿאַר ייִדן. דער אונטערגרונט-געריכט פֿלעגט אַרויסגעבן פסקי-דינים קעגן פֿאַליאַקן, וואָס האָבן קאַלאַבאָרירט מיט דער דייטשער מאַכט, און קעגן אַזעלכע וואָס האָבן געמוסרט ייִדן.
5. מיר שטיצן דעם פֿרייען אויסדרוק בנוגע דער געשיכטע און דער פֿרייער פֿאַרשונג איבער אַלע טעמעס פֿון חורבן, כדי די פֿאַרשונגען זאָלן דורכגעפֿירט ווערן דורך סטודענטן, לערערס, פֿאַרשערס, זשורנאַליסטן און ניצול-געוואָרענע מיט זייערע משפּחות, אָן קיין שום חשש פֿון יורדישע שטערונגען. ס'וועט קיין יורדישע אחריות נישט אַרויפֿגעלייגט ווערן אויף זיי, צוליב זייער זכות צו פֿרייען אַקאַדעמישן אויסדרוק אויף דער חורבן-טעמאַטיק. נישטאָ קיין געזעץ וואָס זאָל אָדער וועט דאָס ענדערן.
6. ביידע רעגירונגען פֿאַרדאַמען קאַטעגאָריש יעדן סאַרט פֿון אַנטיסעמיטיזם און זענען פֿאַרפֿליכטעט צו קעמפֿן קעגן אַזעלכע דערשיינונגען. ביידע רעגירונגען טרייסלען זיך אויך אָפּ פֿון יעטוועדער אַנטי-פוילישקייט און אַנדערע גענאַטיווע, נאַציאָנאַלע סטערעאָטיפֿן. די פוילישע און ישראלדיקע רעגירונגען רופֿן ווידער זיך אומקערן צו אַ געמיטלעכן עפֿנטלעכן דיאַלאָג באַזירט אויף קעגנזייטיקן כבוד.

מאַטעאָש מאַריוויצקי

פרעמיער-מיניסטער פֿון דער פוילישער רעפובליק

בנימין נתניהו

מדינת ישראל פרעמיער-מיניסטער